

Χάρτινη Αγκαλιά

Συγγραφέας: Ιφιγένεια Μαστρογιάννη

Επιμέλεια εργασίας: Παναγιώτης Γιαννόπουλος

Περιεχόμενα

Ερώτηση 1^η: σελ. 3-6

Ερώτηση 2^η: σελ. 7-9

Ερώτηση 1^η

Η συγγραφέας του βιβλίου μοιράζεται μαζί μας πτυχές της ζωής κάποιων παιδιών, άλλοτε ευχάριστες και άλλοτε δυσάρεστες.

α) Ποια πιστεύεις ότι είναι τα μηνύματα που θέλει να περάσει μέσα από αυτήν την ιστορία και ποια συναισθήματα σου δημιουργήθηκαν, όταν διάβασες το βιβλίο;

β) Ποιος είναι ο δικός σου «μαγικός» φίλος, το σταθερό εκείνο χέρι που σε στηρίζει στις δυσκολίες της ζωής σου και σε βοηθά να γίνουν χρωματιστά και αληθινά τα όνειρά σου;

Α) Το βιβλίο που είχαμε να διαβάσουμε για τις χριστουγεννιάτικες διακοπές με τίτλο «Χάρτινη Αγκαλιά» είναι ένα βιβλίο που σου προκαλεί πολλά συναισθήματα και σου περνά πολλά μηνύματα. Αρχικά, το βιβλίο αυτό θίγει ένα σημαντικό πρόβλημα για πολλούς στη ζωή, όπως είναι η σωματική αναπηρία. Έτσι το βιβλίο μας περνά το μήνυμα της διαφορετικότητας. Η Θάλεια, η οποία έχει ένα πρόβλημα με το πόδι της, δέχεται κακή κριτική από κάποια άλλα παιδιά, τα οποία δε δέχονται ότι είναι ίδια με αυτούς αλλά πιστεύουν ότι είναι διαφορετική και δεν ανήκει στον κόσμο τους. Έτσι η συγγραφέας θέλει να μας περάσει το μήνυμα ότι η διαφορετικότητα δεν πρέπει να κρίνεται, ενώ παράλληλα τα

διαφορετικά παιδιά όπως τα ανάπηρα παιδιά, έχουν πολλά ταλέντα και γνώσεις και θα έπρεπε να ζουν όπως τα άλλα παιδιά και όχι να τα απαξιώνουν. Έτσι ορισμένα από τα παιδιά που βιώνουν τα παραπάνω νιώθουν σαν «άχθος αρούρης», γιατί κανένας δεν τους συμπαθεί και ίσως θέλουν να δώσουν ένα τέλος στη ζωή τους.

Ακόμα ένα μήνυμα που θέλει να περάσει είναι ότι τα βιβλία έχουν μεγάλη αξία τόσο συναισθηματική όσο και πνευματική. Η κεντρική ηρωίδα του βιβλίου, η Θάλεια, αντλεί δυνάμεις και κουράγιο από τα βιβλία και συγκεκριμένα από ένα βιβλίο, το οποίο έχει μέσα τις πιο σημαντικές γνώσεις που θα έπρεπε να έχει κάποιος για τον κόσμο. Τα βιβλία είναι η βασική πηγή γνώσης που έχουν οι άνθρωποι από τα αρχαία κιόλας χρόνια. Τα βιβλία είναι απαραίτητα για τον άνθρωπο και δε θα έπρεπε να τα υποτιμάμε και να θεωρούμε το διάβασμα αγγαρεία.

Επίσης, διαβάζοντας αυτό το βιβλίο σου γεννιούνται πολλά συναισθήματα όπως λύπη, ελπίδα, φόβος και χαρά. Αρχικά ένιωσα λύπη για τη Θάλεια, η οποία είχε πρόβλημα με το πόδι της και δυσκολευόταν να περπατήσει καλά. Επίσης, πολύ λυπητερό ήταν όταν έμαθα ότι αυτό το πρόβλημα της δημιουργήθηκε εντελώς ξαφνικά ενώ κανείς δεν το περίμενε. Επιπλέον, σε πολλές σκηνές ο δυναμικός χαρακτήρας της Θάλειας μου μετέδιδε την ελπίδα που αντλούσε από αυτό το μαγικό βιβλίο που τη βοηθούσε να ξεπεράσει τα προβλήματα της και να κοιτάξει μπροστά.

Ακόμα, ένιωσα φόβο ότι ο Λίνος θα χάσει τον εαυτό του και θα κάνει κακό στη Θάλεια ενώ δεν είχε κανένα λόγο να το κάνει. Όταν ο Λίνος πέταξε την πέτρα στο παράθυρο του δωματίου της Θάλειας ξεπέρασε τα όρια. Τέλος, χάρηκα που όλοι συμπάθησαν τη Θάλεια (εκτός από τον Λίνο), παρόλο που ήταν διαφορετική από όλους τους. Πολύ χαρούμενες ήταν και οι συγκεντρώσεις της ομάδας που διάβαζαν βιβλία. Η Θάλεια με τις πράξεις της ώθησε όλα τα άλλα παιδιά να αρχίσουν να διαβάζουν, γιατί σίγουρα το διάβασμα είναι πολύ καλό για όλους μας.

Β) Ο δικός μου «μαγικός» φίλος, αυτός που με ενθαρρύνει να συνεχίσω δεν είναι ένας αλλά πολλοί. Αρχικά, οι άνθρωποι που μου δίνουν δύναμη να ξεπερνάω τις δυσκολίες είναι η οικογένειά μου. Αυτοί με ενθαρρύνουν να μη δειλιάζω μπροστά στις δυσκολίες που μπορεί να εμφανίζονται στη ζωή μου και να προσπαθώ να τις ξεπερνώ. Ακόμη, με βοηθούν οι κοντινοί μου άνθρωποι και οι φίλοι μου, οι οποίοι με συμβουλεύουν με τον δικό τους τρόπο λέγοντας μου την άποψή τους. Τέλος, αυτός που με βοηθάει όπως και όλους τους άλλους ανθρώπους είναι ο Θεός, που με τη δύναμή του με ωθεί να λύνω τα προβλήματά μου.

Ερώτηση 2^η

Σελ. 61, «Φίλιππε, δε θα είσαι ποτέ καλά... και μας πληγώνει».
Σελ. 91, «Είπε πως αν κάνεις έναν άνθρωπο... κρύβονται μέσα μας».
Σελ. 136, «Μη φοβάσαι. Αν η αγάπη φωτίσει την καρδιά σου, χιλιάδες καρδιές θα φωτίσει».
Σελ. 165, «Όταν σε βρίσκει ο πόνος της ζωής... έτοιμη να τη δεχτείς».
Σελ. 183 «Ότι οι νέοι πρέπει να διαβάζουν... ν' αλλάξει την ασχήμια».
Σελ. 198-199, « Η θέση μας είναι... για να πετάξουν πάλι βλαστούς».
Σελ. 232, «Οι πιο πολλοί άνθρωποι... εξαλείφεται».
Σελ. 239, «Θυμάμαι τη μέρα... είναι κρυμμένος».
Αφού επιλέξεις τρία από τα παραπάνω αποσπάσματα που σε άγγιξαν περισσότερο, να καταγράψεις τις δικές σου σκέψεις.

Σελ. 61, «Φίλιππε, δε θα είσαι ποτέ καλά... και μας πληγώνει».

Σε αυτό το σημείο το βιβλίου η πρωταγωνίστρια, η Θάλεια μιλάει με τον παιδικό της φίλο, τον Γιάννη και τον συμβουλεύει ότι δεν πρέπει να κρατάει την αλήθεια μέσα του για το περιστατικό με το παιδί που χτύπησε. Η Θάλεια πολύ σωστά συμβουλεύει τον φίλο της να πει την αλήθεια, γιατί όσο την κρατάει μέσα του κάνει κακό στον εαυτό του. Κατά τη

γνώμη μου η Θάλεια σωστά συμβουλεύει τον φίλο της να πει την αλήθεια στους άλλους, όσο σκληρή και να είναι, γιατί δεν πρέπει να κρατάμε τα μυστικά μας μέσα μας, καθώς νιώθουμε άσχημα και ζούμε με τον φόβο ότι κάποτε κάποιος θα ανακαλύψει την αλήθεια και θα είναι πολύ χειρότερα τα πράγματα από ό,τι θα ήταν, άμα είχαμε πει την αλήθεια όταν έπρεπε.

Σελ. 165, «Όταν σε βρίσκει ο πόνος της ζωής... έτοιμη να τη δεχτείς».

Σε αυτό το σημείο η Θάλεια διαβάζει ένα απόσπασμα από το βιβλίο της όπου λέει ότι όταν γίνεται κάτι κακό, να περιμένεις και κάτι καλό και να είσαι έτοιμος να το δεχτείς. Έτσι η Θάλεια έχει αισιοδοξία, για να προχωρήσει τη ζωή της και να μην μένει στα άσχημα γεγονότα αλλά να περιμένει και τα καλά να έρθουν. Αυτό είναι ένα σημείο στο βιβλίο που σε γεμίζει με αισιοδοξία και σε ενθαρρύνει να κοιτάς τα γεγονότα που συμβαίνουν στη ζωή σου και από τη μια πλευρά αλλά και από την άλλη. Πράγματι, όταν συμβαίνουν πολλές απανωτές συμφορές θα συμβεί εκεί που δεν το περιμένεις κάτι που θα σε ευχαριστήσει πολύ.

Σελ. 183, « Ότι οι νέοι πρέπει να διαβάζουν... ν' αλλάξει την ασχήμια».

Σε αυτό το σημείο του βιβλίου, η Ελίρα αναφέρει ότι οι νέοι πρέπει να ονειρεύονται και όταν βλέπουν γύρω τους κάτι άσχημο να το προσπερνούν και να μην το αφήνουν να τους κρατάει πίσω ή να τους σταματά από αυτό που θέλουν να

κάνουν. Αυτή η φράση θέλει να περάσει το μήνυμα ότι τα παιδιά πρέπει να ονειρεύονται και να μην επηρεάζονται από ό,τι γίνεται γύρω τους αλλά να κάνουν αυτό που επιθυμούν ούτε να πιέζονται από ό,τι τους λένε να κάνουν στη ζωή τους. Αντίθετα να ονειρεύονται, γιατί άμα κάτι το θέλεις πολύ και προσπαθείς θα το καταφέρεις με πολλή προσπάθεια και κόπο. Γι' αυτό και τα όνειρα δίνουν ελπίδα και ζωή στα παιδιά...

Παναγιώτης Γιαννόπουλος, Β2